

TEHDİT ALTINDA TÜRKİYE'DE KORKULARDAN KURTULUŞ YOLU

Ekonomistler artan cari açığın büyük bir ekonomik krize yol açacağından korkuyor.
Eğitmciler, okullardaki şiddetin kendilerine ulaşmasından korkuyorlar.
Aileler çocuklarının uyuşturucu kurbanı olmasından korkuyorlar.
Üniversite öğrencileri okulu bitirdiklerinde nasıl iş bulacaklarının korkusundalar.
Varoşlar, uyuşturucu ve fuhuştan; “kamu emekçileri” kredi kartlarının limitlerinin dolmasından korkuyor.
Kadınlar kapkaççı terörden korkuyorlar, ev sahipleri güpegündüz eve giren hırsızlardan korkuyorlar.
İşçiler işsiz kalmaktan, köylüler ürünlerini yok pahasına satmaktan korkuyorlar.
Aydınlar kültürel yozlaşmadan, ülkenin bağımsızlığını yitirmesinden, şeriatçıların yönetimi ele geçirmesinden kaygılılar.
Bazı solcular Amerikanın ülkeyi işgal “edeceğinden” korkuyorlar.
Laikler, kara çarşafın yaygınlığından, şeriatçıların güçlenmesinden korkuyorlar.
Şeriatçılar askeri darbe korkusuyla yatıp kalkıyorlar.
AB yandaşları, AB ile ilişkilerin kopmasından korkuyorlar.
“Globalizm” yandaşları “globalizmsiz nasıl yaşayacakları”nın korkusundalar.
Kemalistler, çaresizlik içinde kemalizmin ideoloji olup olmadığını tartışıyorlar.
Orhan Pamuk öldürülmekten korkuyor.
Solcular ölmekten korkuyor.
Danıştay basılıyor, Hrant Dink öldürülüyor, “akıllı ol” tehditleri ortalıkta dolaşiyor.
Herkes kaygılı, herkeste bir korku var.
Herkes Kıbrıs’tan, Ermeni soykırımından, Kürtlerin “bölücülüğünden” söz ediyor.
Herkes ahlakın bozulduğunu, toplumun yozlaştığını söylüyor.
Herkes ekonomik bir krizin ülkeyi altüst edeceğini düşünüyor.
Herkes kendi adaletini kendisi vermeye kalkışıyor.
Herkes “ne olacak bu memleketin hali”nden söz ediyor.
Kurumlar ile kişiler, uluslar ile halklar, dini inançlar ile dinler, devlet ile sınıflar birbirine karıştırılıyor.
Yine de herkes eğleniyor, televizyon karşısında dizi seyrediyor, her fırsatta tatil beldelelerine koşturuyor, “sırası mı şimdi bu konuların” diyerek birbirlerini susturuyor.
Konuşanlar ise, bunlardan değil, şunlardan korkun diyerek yeni “korku senaryoları”ndan söz ediyorlar.
Korkuyla eğlence, kaygıyla boşvermişlik bir arada yürüyor.

Korkutanlar korkuyor, korkanlar korkutuyor.

Gerçeği bilmek isteyenler düşünmüyor, düşünenler ne düşüneceklerini bilmiyorlar.

Korkuyu yaratanlar ve korkanlar boş durmuyorlar. İnsanlar bir şeyleri anlamaya başladıklarında, anladıklarını anlamamaları için ellerinden geleni yapıyorlar. Kavramların içeriğini boşaltıyorlar, olmadık yeni sözcükler üretiyorlar, olayları "medya" aracılığıyla gün be gün çarpıtıyorlar, yeni korkular üretiyorlar.

Hepimiz biliyoruz: Korkunun ecele faydası yoktur.

Ama bu korkular gerçektir, somuttur. Ne kadar önemsiz, ikincil olurlarsa olsunlar, toplumun şu ya da bu kesimlerinde mevcuttur.

Korkular bu kadar çok ve somutken, "korkmuyoruz" diye slogan atmak, karanlıkta ısıklık çalmaktan farksızdır.

Sömürünün, baskının, zulmün, eşitsizliğin, adaletsizliğin, yolsuzluğun, yoksulluğun, yozlaşmanın, çürümenin olduğu yerde korku, korkunun olduğu yerde karanlık, karanlıkta terör ve terörün olduğu yerde faşist terör vardır.

Tüm bu korkuların arasında din, ne kadar "korkusavar" olarak ortaya çıkarsa, şeriatçılık da o kadar "kurtarıcı" olarak görünür.

Laik, demokratik, özgür, bağımsız bir ülke için, aş için, iş için, emek için, toprak için, onur için, özgürlük için, bağımsızlık için, eşitlik için, insanlık adına mücadele etmekten başka alternatif yoktur.

Che Guevara'nın sözleriyle:

"Bu uzun süreli bir savaş demektir. Ve, bir kez daha yineleyelim, acımasız bir savaştır. Savaş gelip çattığında, kimse onu yumuşatırım diye kendini aldatmasın ve kimse, halkı uğruna katlanabileceği savaşın sonuçlarının verdiği korkuyla, savaşı kızıştırmakta duraksamasın. Bu, hemen hemen tek zafer umududur."

Bu bir çağdır.

Emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı, faşizme karşı, şeriatçılığa karşı, anti-emperyalist ve anti-oligarşik mücadeleye katılma ve yükseltme çağıdır.

Bu çağıya kulak asmayanlara, legalist oportünistlerin "umudu büyütme"le avunmaya çalışanlara, Che'nin şu sözlerini anımsatmakla yetineceğiz:

"Bu mevzilerin adı, parlamentodur, kanuniliktir, yasal ekonomik grevdir, ücret artışıdır, burjuva anayasasıdır, bir halk kahramanının serbest bırakılmasıdır... Ve işin en kötü tarafı şudur ki, bu mevzileri elde etmek için bile, burjuva devletin oyun kurallarını kabul etmek ve bu tehlikeli siyasal oyuna katılmak iznini alabilmek için de uslu ve akli başında insanlar olduğumuzu, hiçbir tehlike arz etmediğimizi; örneğin kışlalara ve trenlere saldırmak, köprüleri uçurmak, katilleri ve işkence uzmanlarını cezalandırmak, dağlara çıkıp ayaklanmak ya da yumruklarımızı sert ve kararlı bir biçimde kaldırarak, Amerika'ya son kurtuluş mücadelesinin kesin müjdesini vermek gibi tehlikeli işlerle bir alış-verişimizin olmadığını ispat etmek lazımdır."

**YAŞASIN HALK KURTULUŞ MUCADELESİ!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!**

**Anti-Emperyalist, Anti-Oligarşik
DEVİRİMCİ GENÇLİK**

<http://www.antioligarsikgenclik.com>
bilgi@antioligarsikgenclik.com